

F. t. l. om aktieselskaber.

at opgøre driftsresultatet med et nettobeløb efter fradrag af de samlede driftsomkostninger (fremstillings-, salgs- og administrationsomkostninger, afskrivninger på omsætningsaktiver m. v.). Det bemærkes, at EF's forslag til „4. direktiv“ også for resultatopgørelsen foreskriver skemaagtigt med mulighed for at vælge mellem fire opstillingsmuligheder.

Stk. 3 og 4. Den her forlangte særskilte postering af visse indtægter og omkostninger er ikke udtømmende og pålægger ikke selskaberne at benytte et bestemt skema baseret på den angivne rækkefølge. Derimod vil det selvsagt være i strid med reglen at foretage en modregning mellem indtægts- og udgiftsposter af samme karakter, og f. eks. for renteindtægter og -omkostninger kun postere saldobeløbet. Alle ekstraordinære indtægter og udgifter af ikke uvæsentlig størrelse, som ikke har forbindelse med driften, skal fremgå af resultatopgørelsen og — ifølge stk. 5 — specificeres efter deres karakter. I visse tilfælde — f. eks. ved et rederis salg af et af dets skibe — kan det ofte være vanskeligt at opgøre fortjenesten eller tabet, og der åbnes derfor i sådanne tilfælde mulighed for en anden postering, f. eks. således, at hele salgssummen benyttes til nedskrivning på værdien af de tilbageværende skibe.

Under omkostninger i stk. 4 er som nr. 6 i forslaget optaget henlæggelser til investeringsfonds. Man har ved denne særlige danske regel ønsket at præcisere, at henlæggelser til investeringsfonds ikke — som efter hidtil almindelig fulgt praksis — kan fremgå alene af overskudsfordelingen. Det samme gælder tantieme, men man har ikke anset det for nødvendigt specielt at fremhæve dette, da spørgsmålet i praksis kun har givet anledning til tvivl med hensyn til tantieme til bestyrelse og direktion, der skal beregnes som en andel i nettooverskuddet, jfr. forslaget § 64, stk. 1. Generalforsamlingens traditionelle krav på specielt at kontrollere omfanget af bestyrelsens tantiemer er fortsat opretholdt i § 106, stk. 2.

Selskabsskatternes postering i regnskabet er efter den normale fremgangsmåde hidtil foretaget således, at man udgiftsfører de i regnskabsåret betalte skatter, men en sådan postering er ikke regnskabsmæssigt tilfredsstillende, idet de betalte skatter altid vil vedrøre et tidligere regnskabsår, og det rigtigste må være, at skatterne, ligesom andre omkostninger, posteres på regnskabet for det år, hvis indkomst de vedrører. Dette princip er gennemført i forslaget § 104, stk. 4, nr. 5, der kræver en postering under omkostningerne af det beregnede beløb af skatter, som kan forventes pålignet årets indkomst, hvortil kommer eventuelle efterreguleringer vedrørende tidligere år.

Da det herefter er skatterne af årets indkomst, der skal udgiftsføres, vil det være en naturlig følge heraf, at de i årets løb betalte skatter af tidligere års indkomst ikke også skal udgiftsføres. Da man alligevel anser det for værende af betydning, at regnskaberne dog indeholder en oplysning om de betalte skatter, bestemmer forslaget § 105, nr. 14, at betalte skatter skal fremgå af regnskabet som en note.

Den skat af årets indkomst, som herefter skal udgiftsføres, må nødvendigvis tillige komme til at figurere som et passiv på status, da den endnu ikke er betalt. Skat af tidligere års indkomst skal selvsagt ligeledes posteres på status, når den ikke er betalt, jfr. § 102, stk. 2, B.I.2.

Når et selskab går over fra at udgiftsføre de i årets løb betalte skatter til i overensstemmelse med forslaget til at udgiftsføre skatterne af regnskabsårets indkomst, vil dette medføre, at selskabet i overgangsåret må udgiftsføre 2 års skatter. Dette har man ikke ment at kunne pålægge selskaberne, og derfor har man i § 170, stk. 2-5, foreslået indført visse overgangsregler, jfr. bemærkningerne til § 108, hvor bestemmelserne i § 170 nærmere omtales.

Til § 105.

De her krævede supplerende oplysninger til diverse poster i regnskabet giver kun for visse punkters vedkommende anledning til særlige bemærkninger — udover de tidligere bemærkninger til de pågældende regnskabsposter. Det bemærkes, at tilsvarende noter efter bekendtgørelse om Københavns Fondsbørs nr. 487 af 16. november 1972 § 14, stk. 1, jfr. § 34, stk. 1, skal afgives af alle børsnoterede selskaber for regnskabsår, der begynder efter den 31. december 1973.

Nr. 1 forlanger en nærmere specifikation af selskabets beholdning af aktier, anparter og andele, jfr. § 98, 2. pkt., i andre selskaber. Kravet gælder dog med det forbehold, at disse oplysninger helt eller delvis kan udelades, i det omfang de vil kunne være til skade for selskabet. Endvidere ses der bort fra specifikation vedrørende aktieposter under en nærmere angivet procent af egenkapitalen (dog ikke for aktier og anparter i datterselskaber).

Nr. 2 tilsigter at give en bedre baggrund for bedømmelsen af de i regnskabsåret foretagne afskrivninger på skibe, luftfartøjer og fast ejendom og samtidig at give en vis mulighed for en bedømmelse af hemmelige reserver i forbindelse med disse aktiver. I de øvrige nordiske udkast omfatter bestemmelsen i princippet alle anlægsaktiver af den nævnte karakter, d. v. s. maskiner, inventar o. lign. samt bygninger. Fra dansk side har man ikke anset det for praktisk muligt eller